

Profil somatyczno - spondylometryczny czołowych polskich hokeistów

na trawie

Streszczenie

Celem niniejszej pracy było wyznaczenie profilu somatyczno-spondylometrycznego czołowych polskich hokeistów na trawie.

Materiał badawczy stanowili zawodnicy (N=67) czołowych polskich klubów hokeja na trawie w przedziale wiekowym 18-28 lat ze stażem zawodniczym nie mniejszym niż 7 lat. Zawodników podzielono ze względu na pozycję zajmowaną na boisku (napastnik, pomocnik, obrońca, bramkarz) oraz ze względu na staż zawodniczy (grupy 7-10 lat, 11-13 lat, 14-16 lat, 17-20 lat). Grupę kontrolną (N=70) stanowili mężczyźni w wieku 20-28 lat nie uprawiający wyczynowo żadnej dyscypliny sportowej.

Przeprowadzono pomiary antropometryczne długościowe, szerokościowe i obwodowe oraz wykonano badanie głębokości krzywizn fizjologicznych oraz ruchomości odcinkowej kręgosłupa dla odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowego (elektrogoniometr tensometryczny Penny & Gilles).

Na podstawie zebranych wyników wysunięto wniosek, iż wieloletnie uprawianie hokeja na trawie prowadzi do zmian w budowie somatycznej oraz wpływa na cechy funkcjonalne kręgosłupa. Zawodnicy hokeja na trawie osiągają w długościowych i obwodowych pomiarach antropometrycznych wyniki wyższe niż grupa kontrolna, natomiast grubość każdego z fałdów skórno-tłuszczowych jest u zawodników niższa.

Badanie krzywizn fizjologicznych kręgosłupa zawodników hokeja na trawie pozwoliło stwierdzić pogłębienie się lordozy szyjnej i lędźwiowej oraz wypłaszczenie się kifozy piersiowej. Ruchomość odcinkowa kręgosłupa u hokeistów wykazuje przewagę ruchów zginania i rotacji w prawą stronę w odcinku piersiowym i lędźwiowym, z równoczesnym ograniczeniem ruchomości w stronę lewą.

Zawodnicy różnią się budową ze względu na pozycję, jaką zajmują na boisku. Napastników cechują niższa masa ciała, dłuższe i smuklejsze kończyny oraz mniejszy zakres ruchu w płaszczyźnie strzałkowej w odcinku szyjnym w ruchu zginania do tyłu. Pomocnicy charakteryzują się najniższą masą ciała, szczupłą budową i niskimi wartościami fałdów skórno-tłuszczowych. obrońcy są zawodnikami o cechach somatycznych i spondylometrycznych najbardziej zbliżonych do grupy kontrolnej. Bramkarze to zawodnicy o największej masie i wysokości ciała, z największymi wymiarami długościowymi i obwodowymi kończyn i klatki piersiowej.

Długość stażu zawodniczego nie wpływa na kształtowanie się cech somatycznych i spondylometrycznych w badanych przedziałach. W wyznaczonych grupach stażowych większość cech nie wykazuje znaczących różnic. Grupą o najbardziej jednorodnych wynikach jest grupa, w której staż zawodniczy wynosi 15-18 lat.



Marta Matusiak

Poznań, 08.04.2018r.